

lem synes ikke at have hørt, hvad jeg sagde ved anden Behandling, vil jeg sige, at min Hovedbetragtning er netop den, som det ærede Medlem selv gjorde gældende i Afien, at hvis Forslag om flige Rystbatterier vare fremkomne, for den ærede Krigsminister begyndte paa sit Fæstningsbyggeri, altsaa for det provisoriske System var begyndt, vil jeg indrømme, at det var Forslag til en Foranstaltning, som man kunde have diskuteret, og at der var adskilligt, som kunde have talt til Fordel for noget saadant. Jeg vil ikke ud-tale mig om, hvorvidt jeg i saa Tilfælde burde have tilraadet eller ikke, at gaa ind derpaa, men, som sagt, jeg indrømmer, at der er adskilligt, der kunde tale derfor. Den Hovedbetragtning, jeg imidlertid fremhævede angaaende denne Sag, var den, at efter at Regeringen imod dette Ting's Vilje havde anlagt Fæstningen ved Kjøbenhavn, maatte en Foranstaltning som denne, og i det hele alle militære Foranstaltninger her i Landet ses under et andet Bys end tidligere, ses i Belysning af Kjøbenhavns Befæstning, og disse Rystbatterier, som maatte for den ærede Krigsministers Fæstningsanlæg omkring Kjøbenhavn kunde været bleven tjenende Led i et helt andet militært System, nu efter Anlægget af Kjøbenhavns Befæstning kun blive et Supplement til denne, et Led af hele det Militærsystem, som er blevet indført her i Landet af Regeringen mod dette Ting's gentagne Afstemninger.

Jeg skal nu vende mig til den ærede Krigsminister. Han mente, hvad Bygningsforanstaltningerne ved Usherød Fabrik angaar, at det vilde være at foretrække at give denne Kapital af 22,000 Kr. en Gang for alle i Stedet for 905 Kr. mere i aarlig Præmie. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. Den ærede Minister brugte det Udtryk, at i det Tilfælde man gav 22,000 Kr. til disse ny Bygningsforanstaltninger, saa vilde man derved slippe mere økonomisk end paa den anden Maade. Men der har den ærede Minister ikke taget Hensyn til min Bemærkning, som var den, at ved at give Bevillingen til disse Bygningsforanstaltninger binder man sig fuldstændig, hvorimod man i modsat Fald staar frit og dels maatte kan finde et Assuranceselskab, som kan overtage Risikoen for en billigere Præmie, og dels, hvis Staten vil være sin egen Assurandør, kan saa det saaledes, at det bliver Statens og ikke et privat Selskabs Sag at paahyde flige Foranstaltninger. Det er netop Udvalgets Opfattelse, at det ikke er heldigt, at et Assuranceselskab skal kunne tvinge Staten til Bygningsforanstaltninger, som Statsmyndighederne maatte af sig selv ikke vilde

finde Anledning til at foretage. — Med Hensyn til Konto L havde den ærede Minister ogsaa en Bemærkning. Han sagde, at han kunde ikke begribe, hvilken Grund jeg kunde have til at tro, at han vilde begunstige Artilleriet og Ingeniørerne paa andre Baabens Beføstning? Hvorfor skulde han fortrinsvis oversflytte Bevillinger fra Fodfolk og Rytteri til Artilleri- og Ingeniør-væsen? Ja, jeg finder dog, at der er meget god Grund til at tiltro den højtærede Minister en saadan Tendens, idet den højtærede Minister har indrettet vort Forsvarsvæsen paa en Fod, som nødvendig kræver større Udgifter til Artilleri- og Ingeniør-væsen end før. Idet den højtærede Minister egenmægtig har bygget en Fæstning omkring Kjøbenhavn, er det ubestrideligt, at han derved har skabt en større Trang for sin Krigsadministration til Anvendelse af Midlerne til de Baaben, der ere af særlig Betydning for Fæstningens Forsvar og Vedligeholdelse, end der var tidligere. Da disse Midler jo ikke findes bevilgede paa regelmæssig Maade, kunde det jo være naturligt, at den højtærede Minister, hvis han fik en saadan Bemyndigelse til at flytte fra den ene Konto til den anden, vilde benytte denne Bemyndigelse til fortrinsvis at begunstige Udviklingen af de Baaben, hvis Udvikling saa at sige er bleven foregrebet ved Anlægget af Fæstningen. Deraf kommer min Formodning, og jeg tror ikke, at den er saa ganske urimelig. Jeg ved heller ikke, hvortil den højtærede Minister vil benytte sin Numærkning under Nr. 200, som han har stillet op nu igen, efter at den var forfattet ved 2den Behandling, hvis det ikke netop skulde være til en saadan Oversførelse af Beparelser fra andre Baabenarter til Artilleriet, saaledes har jeg i alt Fald opfattet det. Jeg skal nu gøre en Bemærkning til den højtærede Minister angaaende Hestestaffelsen. Den højtærede Minister sagde, at jeg ved mine Udtalelser under 2den Behandling havde misforstaaet Krigsministeriets Skrivelser. Hvis jeg har misforstaaet dem, er det i alt Fald ikke min Skyld, jeg kan der støtte mig paa en Udtalelse af den højtærede Minister selv. Der staar nemlig i en Skrivelse, som Finansudvalget den 3dje Februar 1894 modtog fra Krigsministeriet, og som er aftrykt her som Bilag, en Ytring, som netop er foranlediget ved mine Udtalelser ved anden Behandling: "Efter paa ny at have undersøgt de i denne Skrivelse" — det er Ministeriets egen Skrivelse — "indeholdte statistiske Angivelser om dette Forhold, maa jeg indrømme, at de paa Grund af deres Ufuldstændighed snarere ere vild-